AGUAITA.CAT

Cultura | Clara Tena | Actualitzat el 11/02/2023 a les 20:00

Pornografia musical

«Algú hauria de vetllar perquè les nenes i els nens segueixin sent només això, nenes i nens. Garantir la seva innocència»

Pujo al cotxe i es connecta automàticament el Bluetooth. Sense buscar-ho, i per sorpresa, comença a sonar una música que no tinc localitzada. Mentalment, faig un repàs als meus favorits de Spotify i res s'assembla amb el que estic escoltant. Ja vaig pel segon tema, fins i tot faig allò de moure els dits al volant seguint el ritme. El meu cap fa aquell balanceig endavant i enrere, com descobrint una cosa nova, melòdica, que em fa ballar per dintre. Fins que comença a prendre consciència. El moment que la lletra em posa en alerta i em pregunto què coi estic escoltant.

"*Le gusta agresivo, pero que entre con delicadez*". Una altra cançó de la mateixa llista: "*Si quieres te hago un bebé*". Més frases. "*Me dice dale baby, maltrátame*" i "*baby, saca a esa perra a pasear*". I així unes quantes més fins que arribo al meu destí i paro el cotxe. Busco d'on han sortit aquella colla de cançons que m'han acompanyat durant el trajecte i que m'han indignat tal com anava avançant. La llista musical del meu fillol! Vuit anys, la personeta més dolça, sensible i innocent que tinc a la meva vida escolta aquestes merdes. El nen més encantador del món esquitxat per un món que no hauria de ser el seu. Intoxicat per un sector on pràcticament tot és *perreo* i lletres indignes, d'un temps que desgraciadament no ha passat.

Algú em podria dir que és música, només. Que és la moda, a més. Que la majoria ho escolten i ho ballen, a sobre. Però a mi em va caure el món als peus. Portem temps veient com hi ha pares que s'esforcen per controlar els continguts que consumeixen els seus fills. A la tauleta, a les xarxes socials. Hores restringides de videojocs i televisió. Això no ho miris que és violent i allò tampoc que conté sexe. Però a qualsevol festa infantil sonen les mateixes cançonetes. Sí, el fil musical dels nostres fills cosifica la dona i empodera l'home. Allò que lluitem per un costat, es dilueix per l'altre. Difícil controlar-ho tot, pels pares. No impossible, si ens hi posem tots. De la mateixa manera que hi ha normes a la televisió, no hi pot aparèixer alcohol o violència i sexe explícits durant el dia, algú hauria de posar seny a tota la resta.

Algú hauria de vetllar perquè les nenes i els nens segueixin sent només això, nenes i nens. Garantir la seva innocència. Posar ordre a un internet sense límits, infestat de pornografia gratuïta, i a una música, si se'n pot dir així, infernal. Que només fa que introduir frases més o menys subtils als cervells de personetes que per sort encara no saben de què va això de la vida. Aquells que tots volem que siguin respectuosos, igualitaris, amb valors. Als que hem dipositat la responsabilitat de fer un món millor, sense masclismes, sense violència. La música no va d'això. La cultura musical és molt més que això i si no trobem els límits, algú els haurà de posar.